

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

PRAKTYCZNA EKONOMETRIA

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Filia MANS w Warszawie z siedzibą w Ciechanowie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Zarządzanie I stopień
Profil kształcenia:	Praktyczny
Nazwa specjalności:	
Rodzaj modułu uczenia się	Do wyboru
Rok / Semestr:	I rok/sem 2
Osoba koordynująca przedmiot:	dr hab. Jan Rusinek
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wykład z matematyki, wykłady z informatyki, mikroekonomia, finanse

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Konsultacje	Egzamin/ zaliczenie	Suma godzin
Studia stacjonarne										
Studia niestacjonarne			12			30		6	4/4	56

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Konwersatorium	Wykłady, ćwiczenia, domowe prace zaliczeniowe. Prezentacja i analiza rozwiązywanych zadań, praca w grupach. Rozwiązywanie zadań z pomocą komputera.

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU I OBSZARÓW

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
Wiedza:		
W1	Student zna problemy prowadzące do modeli ekonometrycznych i ich interpretacje	Z_W06
W2	Student zna modele liniowe i nieliniowe problemów ekonometrycznych	Z_W07
W3	Student zna wybrane metody rozwiązywania modeli ekonometrycznych	Z_W06
W4	Student zna wybrane metody informatyczne rozwiązywania problemów ekonometrycznych	Z_W07
Umiejętności:		
U1	Potrafi zbudować odpowiedni model ekonometryczny wybranych problemów praktycznych i rozumie ich praktyczne znaczenie	Z_U04, Z_U05,
U2	Potrafi wybrać najlepszy model i sprowadzić niektóre modele nieliniowe do liniowych - np. model wykładniczy, kwadratowy logarytmiczny	Z_U05

U3	Potrafi rozwiązać metodą algebraiczną przy pomocy rachunku macierzowego wybrane problemy ekonometryczne i zinterpretować otrzymane wyniki	Z_U05		
U4	Potrafi rozwiązać metoda informatyczną wybrane problemy ekonometryczne, zinterpretować otrzymane wyniki i zastosować je w praktyce.	Z_U04, Z_U10		
Kompetencje społeczne:				
K1	Student jest gotów do dokształcania się i poszerzania swojej wiedzy z z metod matematycznych i docenia znaczenie metod matematycznych i statystycznych w naukach przyrodniczych, ekonomicznych i technicznych	Z_K05		
K2	Student ma świadomość konsekwencji społecznych wybranych rozwiązań, potrafi zinterpretować otrzymane wyniki w zrozumiały sposób	Z_K01, Z_K02		
V. TREŚCI PROGRAMOWE (UCZENIA SIĘ)				
Lp.	Konwersatorium	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się		
1	Przykłady praktycznych problemów prowadzących do modeli ekonometrycznych	W1 U1 K1 K2		
2	Metody przejścia z modeli nieliniowych (wykładniczy, kwadratowy, logarytmiczny) do liniowych	W2 U2 K1		
3	Wybór najlepszego modelu nieliniowego	W3 U3		
4	Metody algebraiczne rozwiązywania problemów ekonometrycznych	W3 U3 K1		
5	Wybrane algorytmy i narzędzia informatyczne rozwiązujące problemy ekonometryczne	W4 U4 K2		
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ				
Efekty uczenia się	Metoda weryfikacji	Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EUS (efekt uczenia się)		
W1-W4	Wiedza: prace zaliczeniowe, sprawdzanie wiedzy „przy tablicy”, prezentacje, sprawdzanie wiedzy przy tablicy podczas rozwiązywania zadań.	Konwersatorium		
U1-U4	Umiejętności: prace zaliczeniowe, sprawdzanie umiejętności „przy tablicy” podczas rozwiązywania zadań, prezentacje, sprawdzanie umiejętności ekonomicznej interpretacji uzyskanych wyników	Konwersatorium		
K1, K2	Kompetencje społeczne: dyskusje w czasie zajęć, ocena sposobu prezentacji problemu i interpretacji wyniku	Konwersatorium		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ				
Efekty uczenia się	Ocena niedostateczna Student nie zna i nie rozumie/nie potrafi/nie jest gotów:	Zakres ocen 3,0-3,5 Student zna i rozumie /potrafi/jest gotów:	Zakres ocen 4,0-4,5 Student zna i rozumie /potrafi/jest gotów:	Ocena bardzo dobra Student zna i rozumie /potrafi/jest gotów:
W1-W4 U1-U4 K1	Student uzyskuje poniżej 50% max. liczby punktów dla danego efektu	Student uzyskuje od 50 do 59% max. liczby punktów dla danego efektu na ocenę 3 oraz Student uzyskuje od 60 do 69% max.	Student uzyskuje od 70 do 79% max. liczby punktów dla danego efektu na ocenę 4 oraz Student uzyskuje od 80 do 89% max.	Student uzyskuje powyżej 89% max. liczby punktów dla danego efektu

	liczby punktów dla danego efektu na ocenę 3,5	liczby punktów dla danego efektu na ocenę 4,5	
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS			
Rodzaj aktywności ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne	
Udział w zajęciach dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II		12 g.	
Egzamin/zaliczenie		8	
Udział w konsultacjach		6	
Projekt / esej /prace domowe		30	
Samodzielne przygotowanie się do zajęć dydaktycznych		20	
Przygotowanie się do zaliczenia zajęć dydaktycznych		30	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin/ECTS		100 /4	
Obciążenie studenta w ramach zajęć w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem		12	
Obciążenie studenta w ramach zajęć o charakterze praktycznym		73	
Obciążenie studenta w ramach zajęć związanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym			
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE			
Literatura podstawowa przedmiotu:			
M. Sobczyk, Ekonometria, Beck 2013			
E. Nowakowski, PODSTAWY EKONOMETRII z elementami algebry liniowej, Wszechnica Polska Szkoła Wyższa TWP w Warszawie, 2011			
Literatura uzupełniająca przedmiotu:			
Inne materiały dydaktyczne:			
Jan Rusinek, Przykłady metody symoleks, https://sites.google.com/view/filia-ciech-lic/MATERIAŁY Folder: 6 SEMESTR/BADANIA OPERACYJNE/dodatekbo.pdf			
Jan Rusinek, Przykładowy egzamin: https://sites.google.com/view/filia-ciech-lic/MATERIAŁY Folder: 6 SEMESTR/BADANIA OPERACYJNE/egzbo.pdf			